

má býti přepočítán podle dne vkladu, což však by bylo bývalo potud zbytečné, protože kurs ten byl přece známý již v době vkladu a mohl tedy přímo býti uveden, aniž později musil býti teprve zjišťován. V tomto případě nastal pokles německých marek papírových. Může však býti předpokládán u této valuty i jiný vývoj anebo mohlo jíti o valuty (papírové), u kterých skutečně nastal vzestup od vkladu do výplaty (vrácení); ani v takovém případě nebyla doložka o volbě věřitele, v jaké měně chce míti půjčku vrácenu, bez významu, protože mohl míti zájem na tom, aby ji dostal v tuzemské měně, ale ovšem podle kursu platného v den vrácení zápůjčky. Z této úvahy plyne také, že ani na straně státu nebyla ona transakce bez rizika, třeba se vycházelo s hlediska, že půjčka měla býti vrácena podle kursu ze dne vrácení, a že tedy nemusilo jíti za všech okolností o zkrácení věřitele. Nejde tu o nejasnost vyjádření, která by mohla býti posuzována s hlediska § 915 obč. zák., nehledíc ani k tomu, že o tento právní důvod žalobce své odvolání neopíral; bylo na žalobci, aby své stanovisko, které nyní zastává, určitě vyjádřil hned, když německé marky vkládal, což však neučinil. Jestliže se rozhodl poskytnouti půjčku v papírových markách, tedy v cizozemské měně, místo aby ony marky zpeněžil na zdejším trhu a poskytl půjčku v tuzemské měně, byl osud jeho nároku spjat s osudem cizí valuty a s její cizozemskou zákonnou úpravou.

Čís. 14486.

Účinnost zabavení mzdy závisí na trvání služební smlouvy.

(Rozh. ze dne 27. června 1935, Rv I 2247/33.)

V témž smyslu čís. 12943 sb. n. s.

Žalobce zabavil a dal si přikázati k vybrání plat, který bral povinný od žalovaného poddlužníka. Asi 3—4 dny po doručení příkazního usnesení v lednu 1931 povinný vystoupil ze služeb žalovaného a nastoupil u něho znovu dne 13. března 1931 do práce, v níž setrval do 11. listopadu 1931. Poněvadž žalovaný na vymáhanou pohledávku žalobcovu za tuto dobu nestrhoval povinnému se mzdy nic, domáhá se žalobce náhrady toho na žalovaném. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Podle § 299 ex. ř. vztahuje se právo zástavní, kterého bylo nabyto zabavením pohledávky na služném nebo jiné pohledávky v opětujících se důchodech záležející, také k důchodům, po zabavení dospívajícím. Zabavení vztahuje se i na změny dále v § 299 ex. ř. uvedené mimo případ, že nastoupí jiný zaměstnavatel. Zabavení platu K. postihuje nejen plat, který měl K. jako zaměstnanec žalovaného v době zabavení, nýbrž i v době opětného zaměstnání u žalovaného od 13. března do 11. listopadu 1931, neboť exekuce zrušena nebyla, K. nenastoupil u jiného zaměstnavatele, a dlužno na věc pohlížeti tak, jako na případ, uvedený v novelisované poslední větě § 299 ex. ř., že totiž účinnost zástavního práva vztahuje se také na zvýšené příjmy, sníží-li se služné pod částku podrobenou exekuci. Jinak byl by vymáhající věřitel bez ochrany proti tomu, když by zabavení stalo se bez-

účinným pouhým vystoupením třeba na zcela krátký čas a opětným nastoupením u téhož zaměstnavatele jen za účelem, aby byly zmařeny účinky povoleného zabavení. Zabavení postihlo celý budoucí plat zaměstnancův, pokud byl zabavitelný, nárok na jednotlivé srážky na placení dluhu u zaměstnavatele dospěl teprve v době splatnosti té které týdenní mzdové pohledávky, nebyly tedy likvidní v době povoleného zabavení a nemohly býti sráženy ze zabavené mzdy. Odchyluje se tedy i v tomto směru odvolací soud od právního názoru, že by mohly býti sráženy splátky smluvené na dluh zaměstnavatelův před vypočítáním zabavitelné její částky.

N e j v y š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y :

Dovolatel právem odporuje právnímu názoru odvolacího soudu, že zabavení platu dlužníkovu u žalovaného na základě usnesení okresního soudu v H. K. postihuje nejen plat dlužníka jako zaměstnance žalovaného v době zabavení, nýbrž i plat jeho v době opětného zaměstnání u žalovaného od 13. března 1931 do 11. listopadu 1931. V rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 12943 sb. z. a n. bylo vysloveno, že se zabavení mzdy vztahuje jen na pohledávku zaměstnancovu z určité služební smlouvy, jejímž zánikem přestává účinnost zákazu poddlužníkovi podle § 294 ex. ř., a že jest k platnému zabavení mzdy z nového služebního poměru třeba nového zabavení a nového zákazu výplaty mzdy poddlužníkovi. Dovolací soud nemá důvodu, aby se v souzené věci odchýlil od zásad právě uvedených. Výjimečného ustanovení poslední věty druhého odstavce § 299 ex. ř.: »sníží-li se služné pod částku podrobenou exekuci, dosáhne-li však do pěti let opět téže výše, vztahuje se účinnost zástavního práva také na zvýšené příjmy«, nelze obdobně použití na případ, že původní služební poměr byl zrušen a že dlužník uzavřel napotom s tímž zaměstnavatelem novou služební smlouvu. Újmě, jež by vzešla vymáhajícímu věřiteli tím, že dlužník vystoupil ze služby u poddlužníka a potom ji opět nastoupil, může vymáhající věřitel čeliti tím, že si dá zabavit a přikázati k vybrání pohledávku dlužníka proti poddlužníku z nového služebního poměru, čímž vzejdou jen dlužníku nové exekuční útraty. Proti možnosti maření exekuce zrušením služebního poměru a opětným jeho obnovením jest pak věřitel chráněn trestními předpisy o maření exekuce. Prvý soud zjistil, že dlužník František K. vystoupil z práce u žalovaného na počátku roku 1931, asi 3 až 4 dny po tom, kdy dostal usnesení povolující žalobci exekuci. Byl tudíž služební poměr mezi Františkem K. a žalovaným zrušen obapolnou dohodou a teprve dne 13. března 1931 došlo k uzavření nové služební smlouvy mezi žalovaným a Františkem K. Podle odsavce III. žaloby domáhá se žalobce na žalovaném zaplacení toho, co měl žalovaný sraziti ze mzdy dlužníka a odvésti žalobci za dobu od 13. března 1931 do 11. listopadu 1931, tedy za dobu, kdy byl mezi žalovaným a Františkem K. nový služební poměr, na nějž se podle toho, co shora uvedeno, nevztahovalo zabavení mzdy a přikázání jí k vybrání povolené žalobci usnesením okresního soudu v H. K.